

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Innocentium orationem ita potente[m] esse, vt Deo quodam modo manus inijciat, si illi velint justitiæ calcatorem in jus deducere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

diciū iniquū adminstrante, Olaus ita scribit: *Quendam capite* Olaus l. 14.
plecti iusserat. Is genibus innixus; en morior iniuste, inquit, tēg, voco, histor. Aquil.
hac hora ante tribunal Dei, ut respondeas, cur me innocentem morti lon. c. 20.
condemnes. Vix autem miser carnificis manu obruncatus fuerat, cum
etiam iudex de equo corruit exanimis. Quam verè Siracides dixit:
Deprecatio pauperis, ex ore, usq; ad aures Dei perveniet, & iudicium Eccli. 21. 6.
festinatio adveniet illi: si illi, ergo & aduersario illius. Vnum enim
est iudicium rei & actoris.

Meminerint oppressores isti, Deum Iudicem non solūm. **XI.**
 summum, sed etiam optimum, iam dudum hanc de se parabolam
 dedisse. *Iudex quidam erat, in quadam ciuitate, qui Deum non timebat,* Luc. 18. 2.
& hominem non reuerbatur. Vidua autem quadam erat in ciuitate il-
la, & veniebat ad eum, dicens: Vindica me, de aduersario meo. Et no-
lebat, per multum tempus. Post hæc autem dixit intra se: Etsi Deum
non timeo, nec hominem reuereor: tamen quia molesta est mihi hæc vi-
dua, vindicabo illam, ne in nouissimo veniens sugillet me. Ait autem
Dominus: Audite, quid iudex iniquitatis dicit: Deus autem non faciet
vindictam electorum suorum clamantium ad se, die ac nocte, & patien-
tiam habebit in illis? Dico vobis, quia cito faciet vindictam illorum.
 Satis erat, si cum iusto & clemente iudice se comparauisset; nunc,
 si vidua iudicem ferocem, qui Deum non timebat, & hominem non
 reuerbatur, tamen exoratit; quid innocentes de tam iusto & be-
 nigno Deo non poterunt sperare, aut impetrare? *Multum* Iac. 5. 16.
valet oratio iusti, & tantum, ut ipsi Gubernatori orbis quodam-
modo manus iniiciat. Nam etsi firma sunt decreta Dei, vbi tamen
hominis interuenit oratio, decreta sua definere & velut abrogare
decreuit, cum ea, hac lege, atque conditione temperata sint: Fa-
ciam, nisi obstet oratio, nisi intercedat pœnitentia &c. quam, quia vidit
intercessuram, absolutè decreuit, in tali casu, à priore illo con-
ditionato decreto desistere; & vel ordinarium etiam Mundi cur-
sum interrompere. Ita decreuerat, ob peccatum Dauidis popu-
lum, contra voluntatem Dei, numerantis, proque ipsius populi
delictis, peste populum, trium dierum spacio, depopulari; videns
autem plagam, illam magnam, primo statim die, illorum trium-
dierum, ut obseruat Nicolaus de Lyra, aramque & sacrificium ac
orationem Regis pœnitentis intuens, duos de pœna dies remisit.
Et edificauit, ait scriptura, ibi Dauid altare Domino, & obtulit holo- 2. Reg. 24.
causta & pacifica: & propitiatus est Dominus terræ, & cohibita est pla- 25.
 ga ab

Isa. 38. 1.

ga ab Israël. Tres dies assignauerat Dominus ad plagæ illationem; sed oratio & sacrificium Dauidis Domini sententiam reuocauit. Quod etiam oratio Ezechiaë effecit. Iam protulerat Deus mortis sententiam, sed vitam adhuc rex sibi exorauit. *Hec dicit Dominus, ait Isaias: dispone domui tue, quia morieris tu, & non uiues: tunc conuersus Ezechias ad parietem, orauit ad Dominum, fletu magno. Et factum est illico uerbum, ad eundem Prophetam: Vade, & dic Ezechiaë: Hec dicit Dominus Deus patris tui: Audiui orationem tuam, & uidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciam, super annos tuos, quindecim annos, & de manu Assyriorum eruam te, & ciuitatem istam, & protegam eam.* Tanta est vis orationis, ut per eam Ezechias sibi, Dauid ingenti hominum numero, vitam prolongarit; etsi Deus oppositum decreuerit facere, idque decretum, lata sententia, confirmarit. Terreni Principes decreta semel emissa inuolabilia uolunt permanere; nec precibus, nec lachrymis, nec eiulatibus sinunt ea infringi. Non ita inexorabilis est Deus, cuius decretum ac sententiam unius hominis oratio potest reuocare.

XII.

Quin adeò multum ualeat deprecatio iusti, apud Deum, ut quodammodo Deo imperare, & in naturæ ipsius legibus dispensare uideatur. Si gubernatore ciuitatis uigilias obeunte, ei qui facem præfert, miles quispiam diceret: Heus tu, siste gradum, & lumen mihi suppedita, donec de inimico meo me uindicem; an non miraremur audaciam? quid enim hoc aliud esset, quam præcipere ipsi gubernatori, ut expectet, & se duellantem adiuuet? Ita supremus ille totius creaturæ Gubernator, assidue Vniuersum hoc, sua prouidentia, circuit. Sol autem, tanquam fax, fertur, non quòd ipsi lumine hoc opus sit, sed ut se cuncta uidere declaret. Iosue igitur generosus ille miles, contra Chananæos, pugnaturus, ausus est exclamare: *Sol, ne mouearis, contra Gabaon.* Quid est hoc aliud, quàm Soli simul ac Deo præcipere, ut cursum suum & totius uniuersi sistat? nam, sole stante, utique etiam luna & stellæ, atque cælum omne substiterunt, ne debita Mundi symmetria perturbaretur. Enimuerò *stetit sol, in medio cali, & non festinauit occumbere, spatio unius diei: non fuit antea, nec postea tam longa dies, obediente Domino uoci hominis.* Quid cupimus amplius? in diebus Ezechiaë, etiam *retro redijt sol.* tres pueri, in fornace, orando ignem refrigerauerunt. Daniel, in lacu, orando leones mansuefecit. Apostoli, alijque Sancti orando mortuis vitam reddiderunt. Denique ni-

Iosue 10. 12.

Eccli. 48. 26.